

nyoprettet, selvstændig, varigt fra Tyskland udskilt Fristat. Jeg skal endelig sige, at naar den højtærede Statsminister fremdeles hævder, at denne Sag ikke har været drøftet i Regeringen, tillader jeg mig at opfatte dette saaledes, at Statsministeren ikke har forelagt for sine Kolleger i større Omfang end nødvendigt de Forhandlinger, han har haft med den slesvigske Delegation og dens Repræsentant, og hvorunder han har foreslaaet Ændringer i Internationaliseringsplanen — ikke har forelagt dem i større Omfang, end han skønnede nødvendigt, og det er jo bekendt for os, at indenfor den nuværende Regering skønner man det ikke altid nødvendigt at indvie flere end højst nødvendigt i sine Planer. Dette er den eneste Maade, hvorpaa der kan bringes i alt Fald halv Sandhedsoverensstemmelse mellem de af Redaktør Ernst Christiansen og de af den højtærede Statsminister fremsatte Udtalelser om denne Sag. Hvis min Formodning er rigtig, vil det have den Fordel, at i det Øjeblik den nuværende Statsminister træder tilbage fra Regeringen, sidder der ikke længere heller i dette Venstreministerium noget Medlem, som har et paa begrundet Videns beroende fuldt Medansvar for, hvad der foregik i 1920. Hvis Forholdet er dette, vil det i alt Fald overfor vor Fremtid være en Beroligelse.

L. Rasmussen: Jeg agter ikke at blande mig i Diskussionen om Internationaliseringsspørgsmaalet, men vil blot minde om, at under Valgkampen 1920 blev der saavel fra Venstres som særlig ogsaa fra konservativ Side rettet skarpe Behrejdelse mod Socialdemokraterne og de Radikale, fordi de svigtede 2den Zone, ikke vilde have Flensborg hjem og ikke vilde være med til Internationaliseringsplanen. Det var Behrejdelse, der næsten i hver eneste Valgkreds blev rettet mod Socialdemokraterne og de Radikale. I Dag, da Aktstykkerne lægges paa Bordet, er der ikke en eneste, end ikke Statsministeren, der vover at forsvare det Muldvarpearbejde, der foregik den Gang. Jeg ønsker at drage en Sammenligning mellem nu og 1920 for at vise, hvor forløjet den Agitation var, der førtes den Gang.

Formanden: „Forløjet“ er ikke noget heldigt Udtryk.

Vanggaard: Hvad der er sket i dette Spørgsmaal eller ikke sket, hvilke Doku-

menter der foreligger her eller der, kan muligvis have Interesse for en Del ærede Medlemmer, og der er jo navnlig et enkelt æret Medlem, der fordyber sig i de forskellige Faser i dette Spørgsmaal. Jeg mener nu, at selve det, der den Gang skete, eller som man gjorde Forsøg paa at faa til at ske, var berettiget, og at det behøver de, der sympatiserede med Internationaliseringen, ikke nu at føle sig beskæmmet over.

Men det, jeg egentlig vilde sige, var følgende: Vi hører saa tidt fra de Herrers og fra deres Partiers Side, at det gælder om at skabe Ro om den nuværende Grænse; naar der tales fra anden Side om et og andet, saa møder man dette, at der skal skal bes Ro om den nuværende Grænse. Men naar det passer de Herrers, laver de al den Uro, de kan; naar det passer for deres Politik, naar det passer for at føre deres Sag frem, saa laver de al den Uro om Grænsen og Grænespørgsmaalet, som de kan. For øvrigt tror jeg, at det ikke vil lykkes dem, der nu opflammer sig selv til Indignation, i vort Folk at fremkalde en saadan Indignation. Jeg tror, man tager den Sag med meget stor Ro.

Pürschel: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Diskussion, hvis ikke det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen havde brugt Udtrykket „forløjet Agitation“ om den Kamp...

Formanden: Udtrykket er paatalt.

Pürschel: Ja, det erkender jeg og erkender det med Glæde. Men jeg finder dog, at det er naturligt for de Partier, mod hvem denne Beskyldning rettes, at sige, at vi kan ikke erkende Berettigelsen deraf. Det har for os været en dyb Alvor, at vi ønskede, at der skulde gøres, hvad der var menneskeligt muligt, for at hjælpe vore Landsmænd i 2den Zone. Dette Standpunkt var et ærligt Standpunkt, og det er vort Standpunkt endnu. Der foreligger ikke her i Dag nogen som helst Opfordring til at tage Stilling til Internationaliseringsplanen, man kan allerede af den Grund ikke gøre det, at man ikke kender dens Enkeltheder, og at det ganske naturligt kun har været et rent foreløbigt Udkast, et Forhandlingsgrundlag. Derfor mangler ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode enhver Beføjelse til at udtale sig om, hvorledes det danske Folks Flertal vilde have set paa en Løsning, som bragte en Internationalisering af 2den Zone.